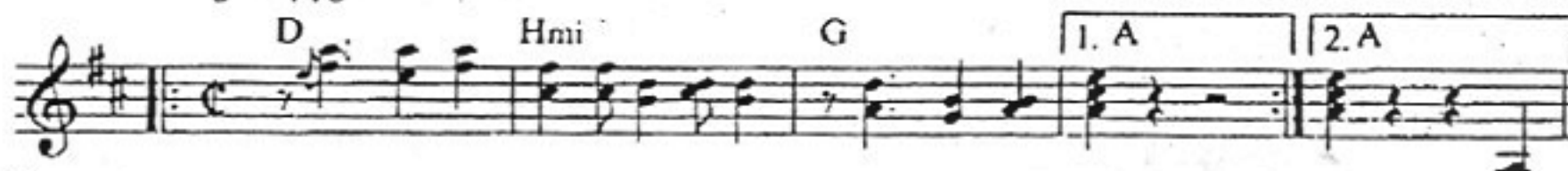

Malý méďa

$\text{♩} = 118$

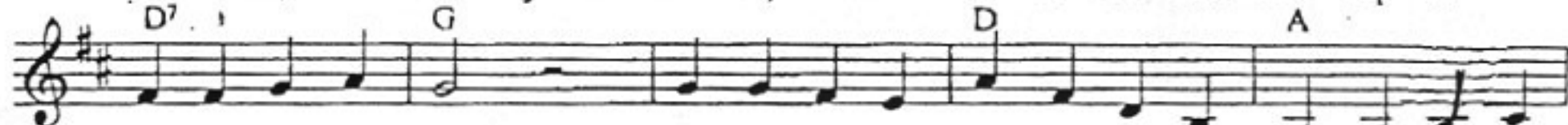
Dětský hlas:

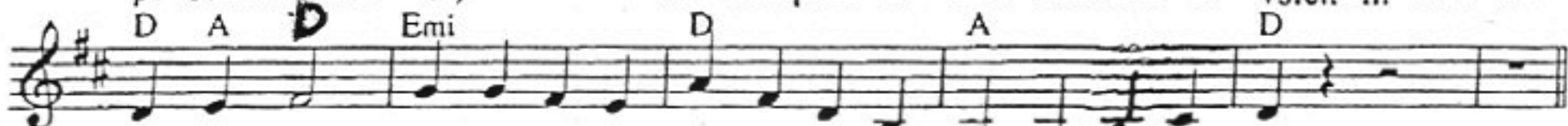
1. Ma - lý mé - d'a spin - ká, se mnou v pos - týl - ce, ně - kdy zlo - bí

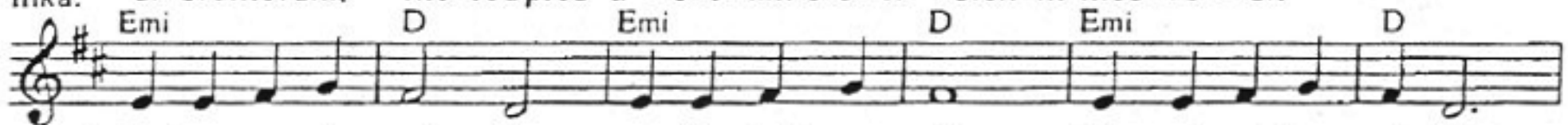
má - lo, ně - kdy ve - li - ce, do ou - ška mi šep - tá

pí - seň med - vě - di, kte - rou před u - snu - tím bru - či všich - ni med - vě -

lnka: - di-brumbrum, kte - rou před u - snu - tím bru - či všich - ni med - vě - di.

Refr. : Po kom a - si mé - d'a, to - hle všech - no má? Kde - pak to jen vi - děl,

od ko - ho to zná? Ko - žíš - kem mě hře - je, můj - mé - d'a ply - šo - vý,

do tla - pek se smě - je, že to ne - po - ví.

2. Nejvíce ale zlobí, právě když má spát,
můj hrneček s čajem, chce mi vybumbat,
naříká a pláče, škemrá já mám hlad,
po posteli skáče, hopsá, chce si se mnou hrát,
- brum, brum,
po posteli skáče, hopsá, chce si se mnou hrát.

3. Ze spaní mě budí, když má ze tmy strach,
v krčku moc ho studí, bolí na tlapkách.
pod postýlku leze, schovává se rád,
pak nočníček si hned nese, že chce vyčůrat,
- brum, brum
pak nočníček si hned nese, že chce vyčůrat.

4. Můj malý méďa spinká, se mnou v postýlce,
někdy zlobí málo, někdy velice,
pohádku jen malou, chtěl by vyprávět,
a do toho bručí, ach jó, já bych něco sněd,
- brum, brum

Refr. : Po kom asi méďa, tohle všechno má?

